

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 4T/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821010257
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vanda Mikulášová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2022:5821010257.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Vandou Mikulášovou, v trestnej veci proti obžalovanému: X. J., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.04.2022 v Námestove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný X. J., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V., N. B. XXX/XX, okres Tvrdošín, živnostník, slobodný, na slobode,

s a u z n á v a z a v i n n é h o, ž e

i napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/14/2013 zo dňa 03.03.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.03.2013, mu bol, za jazdu pod vplyvom alkoholu, okrem iného, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 30 (tridsať) mesiacov, ako aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/18/2013 zo dňa 21.05.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.06.2013, mu bol, za jazdu pod vplyvom alkoholu, okrem iného, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 70 (sedemdesiat) mesiacov, dňa 07.05.2021 v čase okolo 14:25 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky ŠKODA OCTAVIA, ev. č. V-XXXBN, po jednosmernej Ulici Námestie M. R. Štefánika v meste Trstená, a to smerom od cesty číslo I/59 na Ulicu Zápotočná, pričom pred budovou číslo 512/21 bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Trstená,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

t ý m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 36 písm. I/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 4 (štyri) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo podal dňa 27.10.2021 na X. J. obžalobu pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedené.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní chcel s prokurátorom uzavrieť dohodu o vine a treste a po poučení podľa § 257 ods. 1, ods. 3, ods. 4, ods. 5 Trestného priadku vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku.

Samosudkyňa vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného postupovala podľa § 333 ods. 3 písm. c, d, f, g, h/ Trestného poriadku a obžalovanému postupne všetky ustanovenia, na ktoré musí odpovedať, prečítala.

§ 333 ods. 3 písm. c/ Trestného poriadku: Či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Obžalovaný uvádza, že porozumel čo tvorí podstatu skutku, ktorý mu je kladený za vinu.

§ 333 ods. 3 písm. d/ Trestného poriadku: Či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby. Obžalovaný uviedol, že áno.

§ 333 ods. 3 písm. f/ Trestného poriadku: Či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu. Obžalovaný uviedol - áno.

§ 333 ods. 3 písm. g/ Trestného poriadku: Či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný/e čin/y jemu kladený/é za vinu. Obžalovaný uviedol - áno.

§ 333 ods. 3 písm. h/ Trestného poriadku: Či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona. Obžalovaný uviedol - uznal som vinu za spáchaný skutok.

Vzhľadom na to, že prokurátor súhlasil s prijatím vyhlásenia obžalovaného, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že nepopiera spáchanie skutku, kladeného mu za vinu v obžalobe Okresného prokurátora zo dňa 27.10.2021 č. Pv 261/21/5507-5, ktorý sa kvalifikuje ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona a podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku súd vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný nepoprel spáchanie skutku sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Obžalovaný vo svojom výsluchu uviedol, že má jednu vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k synovi, býva u rodičov v rodinnom dome a pracuje ako elektrikár v Nemecku s príjmom okolo 2.500,- eur.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov a to trestného rozkazu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/14/2013 zo dňa 03.03.2013, rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/18/2013-66 zo dňa 21.05.2013, odpisu RT, výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR, EKV, správy HNSP Trstená, správy Mesta Trstená, výpisu zo živnostenského registra, správy UPSVaR Námestovo, správy OO PZ Trstená, správy sociálnej poisťovne, správy Mesta Trstená, spisového materiálu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/14/2013, trestného rozkazu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/14/2013 zo dňa 03.03.2013, spisového materiálu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/18/2013 a rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/18/2013-66 zo dňa 21.05.2013.

Prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, sa dopustí ten, kto maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti.

Vzhľadom na vyhlásenia viny obžalovaným sa súd otázkou viny bližšie nezaoberal.

V súvislosti s rozhodovaním o treste súd považuje úvodom za potrebné rozviesť úvahy o ukladaní trestu v zmysle Trestného zákona. Vždy je potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukládanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne a súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu, okrem iného, určuje aj pohnútku páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Možnosť nápravy páchatela konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatela na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatela má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

Následne potom na základe uvedeného pri úvahách o druhu a výmere trestu, súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútky, osobu páchatela, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatela, pričom ako poľahčujúcu okolnosť vyhodnotil v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona jeho priznanie sa k spáchaniu trestnej činnosti a priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona vyhodnotil, že už bol za trestný čin odsúdený.

Z odpisu registra trestov mal súd za preukázané, že obžalovaný bol doteraz 7 krát súdom trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť, pričom uložené tresty nemali na obžalovaného žiaden výchovný vplyv a nevedli k jeho náprave.

Preto s poukazom na tieto skutočnosti súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd zaradí páchatela na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený.

S poukazom na to, že obžalovaný bol naposledy vo výkone trestu na základe trestného rozkazu Okresného súdu Námestovo sp. zn. OT/14/2013 zo dňa 03.03.2013, súd zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Podľa 61 ods. 1 Trestného zákona trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia, súd potom uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 4 rokov.

Súd je toho názoru, že takto uložené tresty splnia účel sledovaný zákonom a dopomôžu k náprave obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1, 2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech (§ 307 ods. 1 písm. b), § 308 ods. 2 Tr. por.)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Tr. por.)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Tr. por.)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Tr. por.)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. c), § 308 ods. 1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.).
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), § 45 ods. 1 Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.